

agrupació excursionista talaia

FEDERATS A:

federación catalana de montaña

federación catalana de esquí

comité de explotaciones subterráneas de cataluña

asociación española de camping y caravana

CARRER ANSELM CLAVE, 3 - TELÈFON 893 12 57 - VILANOVA I LA GELTRU

CIRCULAR PER ALS SOCIS
OCTUBRE 1974

Rally al Mont-Roig

Ja feia estona que plovia. Temíem de no arribar a l'hora o bé que si arribàvem el Rally fos suspès. Cap a la ribera de Cardós s'ha dit! Tavascan i la presa de Graus, heus aquí la Sortida. La una de la nit i plovent a bots i barrals. D'aixopluc, ni parlar-ne. Només el nostre sofert Citroen ens protegia de llamps, trons i aigua. El Control de sortida, també dins d'un altre cotxe. Signem. Hem d'arribar al Campament abans de la sortida del següent dia, fent prèviament el recorregut puntuable. Continua plovent, però comptem que ens queda temps. Anem al cotxe a clucar els ulls. Potser eren quarts de quatre. Ja no plovia gens. Amunt! Enfilem el camí. Es fosc i negre, i pels giravolts la llum de les llinternes d'altres equips. Altres companys que ja havien pujat a la tarda al Campament deuriem estar dormint, mentre nosaltres suàvem la cansalada. Passem per Noarre. Ja co-

mença a clarejar. Per fi, la Pleta Palomera i el Campament. Algun equip es comença a desvetllar. Localitzem les nostres tendes. Els despertem. Malediccions a dojo. Ells, que després de la tempesta, es feien la il·lusió de quedar-se a dormir tot el matí, amb l'excusa que faltava jo per completar l'equip! Grampons, piolet, corda, anorack, ganyips i un adéus-siau a la dona i als amics. El control ens lliura la butlleta i tornem-hi amunt! El Mont-Roig —el nostre objectiu— no el veiem, perquè la boira ha tapat el cim. S'inicia una mica de pluja. La pendent és forta. Els pins ja són enrera. Ja només resta roca i herba. Més enllà, dos estanys. No havent-me entrenat en tota la temporada vaig feixuc i els meus companys m'han d'esperar sovint. Tot just arribem a la carena, prop del Coll de Roia de Mollas, la pluja i la boira es tradueixen per una forta pedregada que deixa aquell indret com-

pletament blanc. Hem de prendre precaucions. Posar el peu malament, significa una relliscada.

Una interminable carena, cada vegada més dreta s'acosta al cim. Tot crestejant arribem on tots pensàvem que hi hauria el Control, però no, aquest es trobava a l'altra banda d'una enforcadura impressionant. Una forta grimpada ens espera fins al veritable cim del Mont-Roig. Cal extremar la prudència. Per fi assolim el cim. Som a 2.864 mts. Passem pel control, signem i devallem fora de la cresta fins arribar al pla que forma la collada del Mont-Roig. Mosseguem quatre ganyips i una taronja i ens arriem ràpidament. El meu genoll comença a gemegar. Per acabar-ho d'adobar, un pont de neu se'ns enfonsa i rebo una forta rebrincada, la qual cosa fa que la devallada sigui lenta i amb moltes precaucions.

La qüestió és arribar abans de l'hora al control. Als nassos del Campament tenim una despistada que ens fa perdre una bona estona. Però no triguem pas gaire d'arribar al Control. Ens estirem al prat, al costat de les tendes, tots amoinats perquè les dones i acompanyants no ens han vingut a rebre amb bombo i platerets. Què hi farem! Mentrestant tots els equips van arribant. L'equip dels joves ha volgut tirar enrera per fer el Pic de Roia de Mollas per aconseguir puntuació per a la medalla d'Argent. Arriben mig esgotats, quasi bé al límit del temps. Ara la preocupació és de caire gastronòmic. Cal reposar les forces. Ens passem la tarda explicant històries i cantant. Al vespre, Reunió de delegats. En acabant, una mica de sopar i a dormir que l'endemà hi ha matines.

Són dos quarts de cinc!! Bon dia!! Una veu tenebrosa ens convida a aixecar-nos. Tots els ossos ens fan mal, les botes no entren als peus, ensopeguem amb els vents de la tenda, costa d'empas-

sar-nos una tassa de llet. Tot ens empipa. Fins que un crit del control fa que anem a recollir la butlleta i tornem-hi tots a enflar-nos muntanya amunt. A aquestes hores ningú no diu res i tothom fa via. Trobem l'Estany del Port quasi bé tapat per la neu. D'aquí en amunt només trobarem roca i herba i moltes congestes. L'objectiu d'avui és el Pic de Montarenyo o Cap de Ruhos, de 2.620 m. En arribar a la carena, un vent gelat ens dóna la benvinguda. Però el dia, que en principi semblava tot clar, va enfosquint-se i el cim resta tapat per la boira. Sort que, seguint la carena, no hi haurà perduda. Per sort, aquesta ascensió no ha estat tan difícil com la del dia anterior i en pocs moments arribarem junt al control. L'equip femení i un altre de la nostra Talaia ens trobem al cim, però no ens podem pas gaire, perquè el fred és viu i el temps corre. La devallada s'imposa. Tot travessant geleres i tarteres anem perdent alçada fins que de nou ens trobem al llac. Allà ens podem per menjar un mos. Tothom ofereix menjar, però, en el ben entès que és per treure's pes de la motxilla. Enganyant una mica l'estòmac tornem a arriar-nos envers el Campament. Una auto-neutralització per desaparar tendes i acabar d'omplir motxilles i a continuació, cap a Noarre on s'acaba el Rally. Ara més carregats, les cames ja fan figa, però de cara avall tothom corre. El control final el passem quasi bé sense aturar-nos. Saludem els amics del Centre i cap a la presa on deixarem el cotxe. Arribem mig d'esma però el fet de rentar-nos bé, posar-nos calçat nou i roba neta fa que ens revifem del cansament, ajudats, això sí, per la perspectiva d'una bona taula parada a la Pobla de Segur. I aquí s'acaba aquest Rally, senyors! Fins l'any que vé.

JOSEP BLANES

Secció de Muntanya

EQUIPS I CLASSIFICACIO DEL XVI RALLY D'ALTA MUNTANYA

Medalla d'Argent:

Equip 61: J. R. Sabrià - Salvador Baig - Francesc Jasanada.

Medalla de Coure:

Joan Toledano - Jani Ferrer - Antoni Campillo.

Isabel Romeu - Assumpta Baig - Tina Moya,

Ramon Martí - Josep Blanes - Josep Planas.

S E C R E T A R I A

NOU LOCAL

Comuniquem a tots els socis que havem traslladat tot el mobiliari al nou local. Encara que estigui empantanegat per les obres, hem cregut convenient d'abandonar l'estatge anterior. Us recordem que necessitem l'ajut de tothom per finalitzar les obres i poder fixar definitivament quin serà el dia de la inauguració. El local, encara que no estigui en condicions de fer vida social, sí que està disponible per als que vulguin venir a treballar una estona als vespres. A tal fi, el conserge obrirà la porta, de 8 a 10. L'adreça ja la sabeu: Carrer Comerç n.º 4. I el telèfon, el mateix de sempre: 8931257.

SECRETARIA

Degut al fet que la nostra Secretària, Montserrat Barti, ha de donar a llum molt aviat, necessitem urgentment algú, sigui noi o noia, que pugui fer-se càrrec de la nostra part burocràtica. Tota la col·laboració, encara que sigui provisional, serà agraïda profundament, sobretot després d'aquest canvi de local que ha trasbalsat tots els papers. Doneu-ne veus. Gràcies.

5 i 6 d'Octubre CAMPAMENT-APLEC a l'ermita de Lurdes.

Acampada, Foc de Camp, 2 Audicions de Sardanes, Castells, Jocs Infants.

Detalls per programes especials.

NOTICIARI

CONTINUAREN ELS INCENDIS FORESTALS

El mes d'agost d'enguany ha estat fatal pel Penedès i els seus contorns en quan a incendis forestals. A més dels esmentats en l'anterior circular, ens han indicat els següents: El dia 6 un incendi entre Sant Boi i Viladecans. El mateix dia en un bosc del terme dels Monjos, cremant 12 hectàrees. El dia 8 cremaren en el mateix terme uns 25 pins. Entre els dies 10 i 11 es produí un incendi entre Gelida i Corbera. El dia 11, un altre en el terme de Canyelles, cremant-se un bosc, i en el mateix dia i terme municipal un incendi amenaçà l'urbanització Daltmar. El 14 hi hagué un petit incendi a Ribes. El 15, un a Terrassola i Lavit. Del 16 al 18 el gran incendi de Querol, que ja esmentarem, i que durà 36 hores cremant-se 3.000 hectàrees. El 17, incendi a Santa Coloma de Queralt. El 18 a Viloví. El 19, a Torrelles de Foix i Font-rubí, i el 31 a les muntanyes de l'Ordal.

El dia 8 de setembre cremà un bon sector de bosc de la Serrania, sobre la carretera de La Llacuna i de la riera d'Albareda, en plena divisòria de termes de Torrelles i Font-rubí. Hom creu que aquest incendi i els del dia 19 d'agost foren intencionats. Entre irresponsables i piròmans ens deixaran sense boscos.

EL SEPULCRE, MONUMENT HISTORIC-ARTISTIC

En un consell de Ministres celebrat el passat mes de maig s'aprovà un decret declarant Monument històric-artístic la capella del Sant Sepulcre d'Olèrdola. Aquesta esglesiola romànica de planta circular es troba molt a prop i en direcció a Llevant del Poble de la Plana Rodona, capital del terme d'Olèrdola, i no pas junt a les muralles de l'antiga fortalesa, com erròniament l'ha situat més d'un cronista despistat.

Malauradament, com acostuma a ser proverbial, el monument no és propietat de l'Estat, trobant-se dins de la finca de la senyora viuda de Rius i Taulet, Marqués d'Olèrdola. La part exterior de la capella està arrebossat i a més queda enganyada a la masia adjunta, no podent-se quasi apreciar la singularitat de la seva construcció. A l'interior hi ha notables vestigis de pintures romàniques, però la propietària no vol deixar-hi entrar als visitants.

El cas és molt similar a la declaració de Parc Nacional al sector pirinenc de Sant Maurici - Aigues Tortes i que segueix sent d'uns propietaris particulars que, cosa bastant natural des del seu punt de vista, volen seguir explotant els boscos.

RESTAURACIO DEL SANTUARI DE MEDIONA

El dia 15 de setembre se celebrà un aplec al Castell i Santuari de Mediona, situat en un dels paratges més pintorescos de les serralades penedessenes, sobre mateix d'un cingle als peus del qual discorre encaixonat el Riu-de-bitlles o riera de Mediona. Amb aquest aplec es preten actualitzar una tradició que fa anys s'havia perdut, igualment com el manteniment del Santuari, que poc a poc s'anava enrunant. Passada la guerra civil es restauraren els estralls causats en aquella època borrascosa. Inexplicablement no foren continuades les atencions al Santuari, i ja sense cap guerra els estralls es tornaren a repetir. S'havia parlat d'establir-hi una comunitat de monges contemplatives, però les reparacions actuals es destinen a convertir el lloc en casa de colònies, com ocasionalment ja ho havia estat i ha tornat a fer aquest servei enguany.

¿Qué pasa en el G. E. T. ?

Hará apenas unas semanas, tuve ocasión de asistir a un coloquio en el que se habló del presente y del futuro del G. E. T. La reunión tuvo lugar en La Riba. Nada oficial, ni tan siquiera programado, simplemente una reunión de amigos con unas mismas aficiones e inquietudes. Todos en mayor o menor grado, habíamos sentido esa sensación de nerviosismo que se nota al inicio de un descenso y como no, la satisfacción después de una exploración, por lo que el tema nos atañía muy directamente.

Unánimemente se aceptó que el Grupo no pasa precisamente por su mejor momento, pero de peores se han superado y éste no va a ser la excepción. ¿Soluciones? Muchas y de todos y para todos los gustos. Lo primero y primordial, hacer actividad; ponerse uno la mochila a la espalda, cargada con cuerdas, escaleras, casco, etc..., e ir conociendo cavidades diferentes, tanto en su estructura como en su dificultad exploratoria. Más de uno al leer estos párrafos dirá "más metraires"; pues sí, más metraires; así es como se empieza. Es después del conocimiento de una técnica exploratoria cuando se puede entrar en temas de estudio de cavidades, tanto en su parte topográfica como biológica, geológica, etc... No queremos enseñar a uno que empiece cómo hacer el levantamiento topográfico de un pozo, cuando apenas ha tenido ocasión de verlo en la realidad. Necesita antes haberse arrastrado por una gatera o un laminador, haber estado en diferentes cavidades, pues en cada una de ellas verá algo nuevo. Entonces, cuando se le hable de diaclasas, de pozos fusiformes, de aguas de infiltración, coordenadas, etc, no será como hablarle en chino. Pero vamos a dejarlo porque creo que me estoy saliendo del tema principal.

Para hacer actividad, se precisa de un material, y actualmente el poco que existe está en tan precarias condiciones que es prácticamente inutilizable. Hay que comprar cuerdas nuevas, para lo cual se precisa dinero y esta palabra es "tabú" en nuestra Entidad, al menos para la Sección Espeleológica; pero dicen que hablando se entiende la gente, por lo que ya se tratará con más tranquilidad. Otra solución o al menos ayuda para la compra de material podría ser un aumento de la cuota de la Sección y también el cobro de unas tarifas por el alquiler de éste, cosa que antiguamente ya se hacía, pero que en época de vacas gordas se suprimió.

¿Cómo es que dura tan poco el material? ¿Por qué a las cuerdas no se les saca el rendimiento debido? Estas preguntas parecen grandes enigmas, pero si se analiza un poco a fondo el problema se ven enseguida las causas. ¿Poco sentido de responsabilidad? ¿Desconocimiento de la mejor manera de uso? Yo creo que sí. Algunos no se han dado cuenta de lo que significa el mal trato del material; no se han parado a pensar que el daño se lo hacen ellos mismos, pues son los que directamente lo precisan para su actividad, y lo que es peor aún, que de estas cuerdas depende la seguridad del compañero que tras ellos las utilice, desconociendo los fallos o taras hechos por otros. Sobre esto me gustaría hablar más a fondo y ampliamente en otra ocasión, pues el tema lo merece. Hay que conseguir que todo el mundo tome conciencia de sus actos; ¿difícil? creo que no.

Otro de los puntos que se trató con más interés, fue el de la captación de nuevos socios. Para ello se habló de la realización de un Cursillo de Ini-

ciación a la Espeleología en un futuro más o menos cercano, dependiendo este plazo de tiempo de la preparación del programa a realizar, permisos del Comité Catalano-Balear de Espeleología y cómo no, de la posesión de este material antes aludido.

Otra manera distinta de captación sería la divulgación de toda nuestra actividad por medio de exposiciones en las que plasmar lo que hasta ahora se ha hecho y lo que se puede hacer, mediante gráficos estadísticos, topografías, informes sobre futuras campañas, fotografías, etc. Periódicamente se podrían hacer proyecciones de diapositivas comentadas sobre diferentes facetas de nuestra ciencia-deporte, pues disponemos de suficiente material gráfico para darle una cierta continuidad.

Y hablando de continuidad, ya es hora de sacar el número 4 de nuestro boletín "Soterrània". Qué mejor reflejo de nuestro trabajo, que el plasmarlo en las páginas ciclostiladas de esta revista que es de todos y por eso todos debemos contribuir de una manera u otra a su publicación. Unos con sus escritos, otros con el trabajo de publicación y confección de los números. Se dijo que a principios del nuevo año lo veríamos realizado, y de momento poco es lo que tenemos, lo que quiere decir que hay que espabilarse un poco; todo aquel que tenga algo que contar sobre una salida, alguna anécdota, algún estudio de una cavidad, sabe que tiene las puertas abiertas de nuestro Grupo y no tiene que pertenecer necesariamente a él.

Desde estas páginas me gustaría hacer un llamamiento a una serie de señores que sé positivamente que les interesa la espeleología y que trabajan en ella. Algunos en otros tiempos fueron compañeros nuestros, lo dejaron y ellos sabrán sus motivos. Puede que no tengan medios para publicar sus trabajos. Traedlos y nosotros lo haremos. No pensar que lo digo con el propósito de apoderarnos de ellos, sino que constarían como colaboraciones de otros Grupos completamente independientes del nuestro. ¿No creéis que vale más darle a estos trabajos una divulgación de ámbito regional que es el que tiene nuestra revista, a estar archivados en cualquier cajón de un escritorio? Podríamos discutirlo, ¿no os parece?

Cuando se publique este escrito ya se habrá llevado a cabo en nuestro Centro la Asamblea Ordinaria del Grupo, en la que se habrán acordado definitivamente algunos de los puntos aquí tratados, con las modificaciones que se hayan creído oportunas.

Después de esta somera exposición de hechos, creo que el problema actual del G.E.T. es sólo cuestión de ganas; ganas de moverse, de despertar de esa especie de letargo en que nos hallamos todos sumidos.

No sé dónde ni cuándo escuché una frase que podría muy bien convertirse en lema de esta nueva etapa que empieza, que decía así: "entre tots ho farém tot".

MINGO

(Els articles només reflexen les opinions de llurs autors)

President: Josep Blanes - Circular: V. Carbonell - Secretària: Montserrat Bartí

AUTO-VENTA VILLANUEVA

**COMPRA
VENTA
CAMBIO**

FINANCIAMOS TODA CLASE DE VEHICULOS

No solamente comprando obtiene beneficio,
sino que después no le dejamos desamparado

Nuestros servicios garantizan su tranquilidad

- Asesoría Jurídica
- Organización de Empresas
- Departamento Gestoría
- Seguros

Oficina Colaboradora : Asesoría Jurídica y Contable
Jardín, 11 - Tel. 893 26 74

Secció Nàutica **TIPLAY**

Rambla Vidal, 17 - Telèfon 8934342 - Vilanova i la Geltrú

COMPRA VENDA D'EMBARCACIONS

DISTRIBUIDOR DUCATI

Secció Agrícola **TIPLAY**

Creuer Canaries, 23 - Telèfon 8932998 - Vilanova i la Geltrú

TALLER REPARACIÓ DE MOTOS

VENDA DE MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

REPARACIÓ DE MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

Esports **TIPLAY**

Material esportiu per:

Tenis - Fútbol - Hockey - Basquetbol

Atletisme - Alpinisme - Esquí - Gimnasia

Tenim tot el que necessiteu

VISITEU-NOS A: Rbla. Vidal, 17 - Tel. 8934342 - Vilanova i la Geltrú